

Dalsgaard: Den Henvendelse, som for et Par Dage siden rettedes til Rigsdagen fra danske Tillidsmænd i Flensborg og 2den Zones Landdistrikter samt fra mellemslesvigsk Udvalg, er det høje Ting bekendt dels igennem den højtærede Formands Redegørelse forleden for Henvendelsen og dels derigennem, at denne i sin Helhed er trykt og omdelt til Tingets Medlemmer. Jeg skal derfor ikke gaa ind paa i Enkeltheder nærmere at referere Indholdet af Henvendelsen, men kun gøre opmærksom paa, at den gaar ud paa to Ting. Dels opfordrer Henvendelsen Rigsdagen til at virke for Rømningen af 3die Zone, dels opfordrer den Rigsdagen til, dersom Rømningen paa Grund af den knappe Tid ikke nu kan gennemføres, at virke bedst muligt for, at de forandrede Forhold, der er kommet til Stede ved Rømningens Bortfalden, kan blive taget med i Beregningen ved Bedømmelsen af Afstemningens Resultat.

Det har desværre i den senere Tid vist sig klarere og klarere, at det var meget uheldigt, at Rømningen af 3die Zone faldt bort. Jeg skal dog ikke nu ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, der tidligere har været udførligt drøftet i begge Rigsdagens Ting, men i Anledning af den fra Sønderjylland fremkomne nye Henvendelse angaaende denne Sag skal jeg nøjes med at udtale, at det i hvert Fald nu er for sent at gøre noget for dette Formaals Fremme, hvad Underskriverne af Henvendelsen ogsaa synes at have været forberedte paa. Og hvad den anden Henstilling angaar, Henstillingen til Rigsdagen om at virke for, at der ved Bedømmelsen af Afstemningens Resultat i 2den Zone maa blive taget fornødent Hensyn til de uheldige Følger for Afstemningen, som Bortfaldet af 3die Zones Rømning synes at skulle faa, skal jeg paa mit Partis Vegne kun udtale, at vi nærer den fuldeste Tillid til, at de høje allierede Magter ved Fastsættelsen af Danmarks Sydgrænse paa Fredstraktatens Grundlag vil tage alle berettigede Hensyn til samtlige herhenhørende foreliggende Forhold og vil træffe en fuldt retfærdig Afgørelse af dette for os og for Sønderjylland saa vigtige Spørgsmaal, en Afgørelse, som vi med Tillid og Glæde kan tage imod.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilraade Vedtagelsen af det stillede Forslag til Beslutning som Svar paa den fra sønderjydske Side fremkomne Henvendelse.

Schovelin: Det hører sikkert til en af de skønneste Sider i dansk National-karakter, at den har en vis Blufærdighed, en vis Skyhed for at stille sit Følelsesliv blot. Derfor er det ogsaa saaledes, at man sjælden indenfor vort Folk ser en stærk Begejstringsbølge, og desto mere glædeligt burde det være nu i den senere Tid at se, hvorledes en saadan Begejstringsbølge er gaaet over Landet, hvorledes det danske Folk har overvundet for Nationalfølelsens Vedkommende sin Sky ved at give denne sin Følelse et kraftigt og spontant Udtryk. Denne Begejstring har jo særlig rettet sig symbolsk mod den gamle danske Kongestad Flensborg, der i 55—56 Aar har været tysk, men forinden i Aarhundreder har været dansk. Den By, hvor Troskab mod Danmark ogsaa er blevet tolket med tysk Tunge: Treu waren sie geschworener Eide, som der staar paa Mindestenen i Flensborg. Nu staar det danske Folks Hu og Længsel til, at denne for-dum den skønneste Juvel i den danske Krone atter skal blive indføjet i sit Diadem. Sit stemningsfuldeste og skønneste Udtryk fik vel denne Begejstring i det store Folketog i Søndags, og der faldt da ogsaa fra Danmarks Drot et Kongeord, der sikkert har givet Genklang paa begge Sider af Kongeaaen, nemlig de Ord: Eders Følelser er ogsaa mine. Det er da saa naturligt, at Rigsdagen nu vil besegle dette Kongeord. Den naturlige Anledning dertil gives jo ved den Henvendelse fra Mellemslesvig, som den ærede foregaaende Taler omtalte. Og hvad han i øvrigt sagde om denne Adresses Indhold og vor Stilling dertil, kan jeg for mit Vedkommende ganske tiltræde. Det vil være ugerligt nu for vort Vedkommende at skaffe nogen Rømning af 3die Zone. Hvad her er forsømt fra dansk Side, vil der ved en anden Lejlighed blive aflagt Regnskab for, og sikkert vil det blive sonet og bødet til Hvid og Skilling, men det er i dette Øjeblik ikke Stunden til at gøre dette Regnskab op. Nu er der kun Tale om at give en Udtalelse, et Votum, paakaldt som det er fra Danskhedens Forposter mod Syd.

Hvad er da den danske Rigsdag i Stand til at gøre? Hvad kan vi udrette? Ja, Afgørelsen af, hvorledes Grænsen vil blive trukket, ligger ikke i vor Haand, men i de allierede og associerede Magters Haand, og disse har for deres Vedkommende ogsaa bundet sig, nemlig bundet sig ved Fredstraktaten, hvis Bestemmelser gaar ud paa, at der ved Dragningen af denne Grænse skal tages et trefoldigt